

ORDE VAN DIENST
voor 9 augustus 2020
Gezamenlijke dienst Gereformeerden met Remonstranten

Thema: "Na mij de zondvloed?"

Muziek 'Badinerie' van J.S. Bach

Welkom en mededelingen

Aansteken kaars

U kunt nu thuis ook een kaars of waxinelichtje aansteken

Gebed

Lied: Licht dat ons aanstoot in de morgen (LB 601)

1 Licht dat ons aan-stoot in de mor-gen,
voor-tij-dig licht waar-in wij staan
koud, één voor één, en on-ge-bor-gen,
licht o-ver-dek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uit-val, dat wij al-len
zo zwaar en droe-vig als wij zijn
niet uit el-kaars ge-na-de val-len
en doel-loos en on-vind-baar zijn.

2. Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.
3. Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Inleiding over Noach en openingstekst (Genesis 6: 5-9)

De Eeuwige zag dat het kwaad van de mens talrijk was geworden op de aarde en dat alle plannen die hij smeedde in zijn hart kwaad waren, dag aan dag. De Eeuwige kreeg spijt dat hij de mensheid gemaakt had op de aarde, zijn hart kromp ineen. Hij zei: ik zal de mensen van de aardbodem uitroeien, en ook het vee en gevogelte. Alleen Noach vond genade in de ogen van de Eeuwige, hij was een man, rechtvaardig, gaaf te midden van zijn tijdgenoten. Noach wandelde met God.

Tekstlezing uit “Een bijbel” van Philippe Lechermeier en Rébecca Dautremer

Noach vertelt:

“God verdroeg de boosaardigheid en gewelddadigheid van de mensen niet meer en nam een besluit. Hij besloot de mensen en dieren van het aardoppervlak weg te vagen. Omdat zijn schepping op bepaalde punten toch wel moois was gebleven en niet alles door en door slecht was, koos hij ervoor om ons te sparen – mijn vrouw en ik, mijn drie zonen en hun vrouwen. Uitvoerig legde hij mij uit wat er ging gebeuren, welke straf hij voor de mensen had bepaald en wat ik moest doen om eraan te ontsnappen. Ik kreeg maar weinig tijd en mijn familie ging snel aan het werk. Het ging erom een enorm schip te bouwen dat niet alleen ons, maar ook een koppel van elke diersoort, van vos tot krekel, van tapir tot liervogel – kon herbergen. God had benadrukt dat hij de mensen wel wilde straffen voor hun boosaardigheid, maar toch ook een deel van zijn schepping wilde redden.

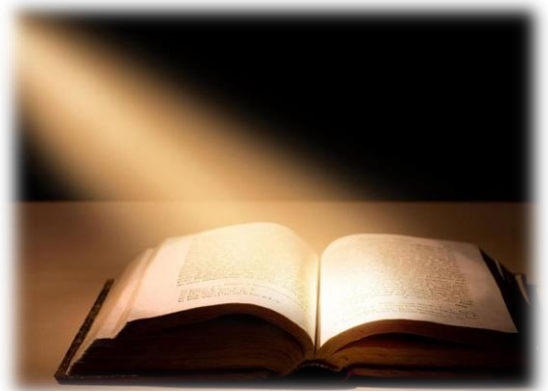
We hebben de ark aan de achterkant van onze woning gebouwd, waar hij bijna al onze akkers in beslag nam en de mensen kwamen van ver kijken. Sommigen waren vol bewondering voor ons werk, maar voor de meesten was het een wel gekomen afleiding. “Wel, wel, Noach”, spotten de bezoekers, “wat een geweldige boot heb je daar! Jammer dat je vergat dat je water nodig hebt om te varen!”

“Als je wilt, Noach, brengen we de zee mee als we nog eens op bezoek komen!” riepen de leeglopers die ons bouwsel met een blik vol minachting bekeken.

Ik geef toe dat het nogal raar leek om een ark van die omvang te bouwen, hoewel er in de nabijheid slechts een beekje kabbelde. Maar gehoorzamen aan Gods bevel werkten we zonder ophouden door en in alle kalmte verdroegen we de spot en het sarcasme. Zeven dagen voor de aangekondigde datum was de ark klaar. We moesten de dieren nog verzamelen en dat was geen gemakkelijke klus. In onze ark zaten ze opeengepakt: wolf naast lam, hond naast kat, muis naast olifant en worm naast vogel. Ze vertrouwden elkaar niet.

We waren klaar toen het begon te regenen, geen regenbuitje zoals jij gewoon bent, nee, een aanhoudende regen met dicht opeengepakte druppels, als mazen van een stevig weefsel, alsof God de sluizen van de hemel had opengezet. De regen plensde veertig dagen lang hevig en fel neer, het beekje liep over en breidde zich uit tot een onmetelijke zee. De ark begon te drijven en al snel bedekte de oceaan de hele aarde, elk spoor van leven verdween in de golven. Het water bleef 150 dagen stijgen.

Daarna begon het water zich langzaam terug te trekken tot we een klip raakten die de top van een berg bleek te zijn.”

Lied: Op mijn levenslange reizen (LB 812)

1 Op mijn le-vens-lan-ge rei-zen
- twij-fel don-ker ach-ter-voigt mij
lief-de blind holt voor mij uit -
zing ik steeds op an-dere wij-zen
o-ver wie ik niet kan spre-ken,
zing ik: 'Ooit mijn hart te bre-ken,
ooit mijn hart voor jou te bre-ken.'

2. Opgereisd, pas halverwege,
met een keel kapot gezongen
met een hart voor wie gebroken,
kruip ik onder dorenstruiken,
druk mijn ogen in de aarde,
smeeke dat nu het eind zal komen,
smeeke de dood, dat hij zal komen.
3. Mmmm.....
Spoorloos trok voorbij de twijfel
waar ik lag. De liefde keerde,
zag mij, bracht mij drank en spijze,
deed mij opstaan uit de dood.
Nog een leven zal ik reizen.
Nooit meer zonder reisgenoot.

Overdenking

Zingen 'Onderweg', naar psalm 23

melodie A

Mijn Herder is de Heer, mijn God,
Hij neemt mij bij de hand.
En voert mij door gevaar en nacht,
naar het beloofde land.
En voert mij door gevaar en nacht,
naar het beloofde land.

melodie B

1. Als ik vermoeid niet verder kan
geeft Hij mijn ziel de rust.
En zoekt een koele waterbeek
heb er wat mij lust.
Ik heb er wat mij lust.

melodie A

Zijn goedheid en barmhartigheid
zijn altijd op mijn pad.
Hij geeft mij plaats en onderdak
voor altijd in Zijn stad.
Hij geeft mij plaats en onderdak
voor altijd in Zijn stad.

melodie B

2. Hij toont mij in de zwarte nacht
een hemels visioen.
Een feestmaal, een gedekte dis,
een kelk van overvloed.
een kelk van overvloed.

melodie A

Mijn Herder is de Heer, mijn God,
Hij neemt mij bij de hand.
En voert mij door gevaar en nacht,
naar het beloofde land.
En voert mij door gevaar en nacht,
naar het beloofde land
naar het beloofde land
naar het beloofde land.

Gebeden

met stil gebed en afgesloten met een bede

Aandacht voor collecten

Zegen

De Eeuwige zegene en behoede ons
de Eeuwige doe zijn aangezicht over ons lichten en zij ons genadig
de Eeuwige verheffe haar aangezicht over ons en geve ons vrede
Amen

Slotlied

IK ZAL ER ZIJN (Sela)

Hoe wonderlijk mooi is Uw eeuwige naam.
Verborgen aanwezig deelt U mijn bestaan.
Waar ik ben, bent U : wat een kostbaar geheim.
Uw naam is 'Ik ben' en 'Ik zal er zijn'.

Een boog in de wolken, een teken van trouw,
staat boven mijn leven, zegt : Ik ben bij jou!
In tijden van vreugde, maar ook van verdriet,
ben ik bij U veilig, U die mij ziet.

De toekomst is zeker, ja eindeloos goed.
Als ik eens moet sterven, als ik U ontmoet:
dan droogt U mijn tranen, U noemt zelfs mijn naam.
U blijft bij mij, Jezus, laat mij niet gaan.

'Ik ben die ik ben' is Uw eeuwige naam.
Onnoembaar aanwezig deelt U mijn bestaan.
Hoe adembenemend, ontroerend dichtbij:
Uw naam is; 'Ik ben' en 'Ik zal er zijn'.

O naam aller namen, aan U alle eer.
Niets kan mij ooit scheiden van Jezus, mijn Heer.
Geen dood en geen leven, geen moeite of pijn.
Ik zal eeuwig zingen, dicht bij U zijn.

'Ik ben die Ik ben' is Uw eeuwige naam.
Onnoembaar aanwezig deelt U mijn bestaan.
Hoe adembenemend, ontroerend dichtbij:
Uw naam is; 'Ik ben' en 'Ik zal er zijn'.
Uw naam is; 'Ik ben' en 'Ik zal er zijn'.

Muziek

'Gavotte' van G.F. Händel

